

Van crisisberaad naar kansenberaad

Het is maar een voorbeeld: nieuwe coatings voor de rotorbladen van windturbines, die de aerodynamische eigenschappen verbeteren zodat de opbrengst toeneemt. En die uiteraard de levensduur verlengen dankzij de UV-bescherming. De chemiereus die dat spul bedenkt, maakt ook grondstoffen voor de kunststoffen waar die rotorbladen van gemaakt zijn. De divisie Coatings, Adhesives, Specialties, dus inclusief lijmstoffen en speciaalchemie, investeert tot in 2012 650 miljoen euro (200 in installaties en 450 in onderzoek) en lanceerde deze maand in Neurenberg 25 nieuwe producten. En geheel in lijn met het belang van zijn bijdrage aan een duurzame economie, pakte Bayer Materials Science op de European Coatings Show uit met een stand van 340 vierkante meter. Kennelijk in het verleden ook al op de goede paarden gewed. En nu wordt ingezet op koolstof nanobuisjes voor kunstvezelversterking (die rotorbladen bijvoorbeeld). Jawel: in hogelonenland Duitsland, want de proeffabriek komt in Leverkusen.

Kijk, zo hou je de vergrijzing betaalbaar en mag de gasbel leegraken: een economie bouwen die relevante producten levert voor de eenentwintigste eeuw. Iedere staatsschuld beneden de 100% van je nationale jaarproductie is af te lossen, als je economie maar toekomstgericht en sterk genoeg is. De relevante producten hebben bijvoorbeeld te maken met energievoorziening, daar is altijd vraag naar. Niet met emissiehandel. Wéér zo'n zelfverzonnen beroepsgroep met virtuele verdiensten. Daar lag nou juist de wortel van de huidige crisis: ballonnetje blazen. En zelf ook alsmaar opgeblazener worden. En dan vanaf je roze wolk neerkijken op de industrie.

Nee, dan liever de Groene Chemie uit Gouda, om een artikel over mijn stadgenoot aan te halen (november). Croda pakte in Neurenberg uit met een dubbele posterpresentatie, twee lezingen (zie vorige maand "We zijn hard maar flexibel") en een beursstand. De lezingen maakten zowaar eenderde uit van Parallelsessie 24 "Biobased Coatings".

Nationale chemietrots DSM gooide er vijf lezingen, een persconferentie en een beursstand tegenaan, nét zo makkelijk! Ook al een tijdje op de juiste paarden aan het wedden, zeker.

Milieuminister Cramer en voorzitter Kamminga van FME-CWM: bestelt u maar!

Op gebied van poedercoaten is een groen offensief te verwachten, en dat komt dan uit Zwolle (jawel: tweevijfde van sessie 3 Powder Coatings aangeleverd). Zwolle, het Gouda aan de IJssel, zal ik maar zeggen. Dat mijn Gouda aan de Hollandse IJssel ligt, kan haast geen toeval meer zijn. En dat de investering voor watergedragen

acryl (30 miljoen, net geopend) in Waalwijk gedaan wordt en niet in een lagelonenland is ook geen toeval, lijkt me. In de chemie wordt met iets meer overleg te werk gegaan dan in de verzinjewinstberoepen. En dan hoor je nóg op Business News Radio met een neerkijkend ondertoontje dat AKZO Nobel bij de overname van ICI dit bedrijf overgewaardeerd had, "een vérfariek". Echt met zo'n tóontje. Geen nótie van technologie of waardecreatie, die financiële rakkers. Maar daar wordt het wél van betaald, die hele welvaartsstaat! Overigens zit AKZO Nobel ook volop in de zonne-energie, net als DSM en Corus. De eerste twee wisselen al jaren de toposities af op de Dow Jones Sustainability Index voor de sector Chemie. Tsja...

Met het European Coatings Congres net achter de rug en een beursdagje voor me, sta ik nu voor de uitdaging dit stukje te schrijven zonder de oppervlaktetechniek al te zeer op te hemelen. In de hemel is trouwens geen corrosie, weet ik uit betrouwbare Bron. Dat brengt me op het thema van dit en het volgende nummer: vérf. Maar dan met een bóventoontje. Hoe langer iets meegaat, hoe minder belasting van de (gedeeltelijke) vervanging ervan, dus de ertswinning (of olie), staalproductie (of kunststof) enzovoort. Instandhouding van technische systemen, zoals de (petro)chemie, houdt bovendien bovengenoemde waardecreatie en het onderzoekswerk in den lande. En de infrastructuur inclusief waterkeringswerken zal nog wel binnen de landsgrenzen gecoat blijven worden. Al wordt het dan tegenwoordig Europees aanbesteed. Hopelijk 'integraal', dus met levenscycluskostenoverwegingen en onderhoudsvriendelijke langetermijnvisie, dan kunnen kennisintensieve bedrijven bij uitstek leveren.

Al met al stel ik dus vast dat het hele crisisberaad van het kabinet eigenlijk vooral een kansenberaad had moeten zijn: zorg dat je goed voorgesorteerd staat voor de eenentwintigste eeuw, wanneer het internationale economische verkeerslicht weer op groen gaat.

Het voorbeeld dat de jeugd gekregen heeft in de jaren negentig, is dat je met lichte studies (management) uiteindelijk meer opstrijkt dan wanneer je na een zwaardere opleiding (techniek, chemie) ergens in de waarde-economie neerstrijkt. Voortaan moet het voorbeeld zijn, dat bijdragen aan relevante producten zoals de chemie en industrie maken, de toekomst is! Dus (semi)overheden en woningcorporaties: zet die voorbeelden in de markt!!! Voortaan Duurzaam Inkopen, Integraal Aanbesteden, groen bouwen en renoveren, windparkje zus en zonnestroompje zo... allemaal exportperspectieven als we nú een goede start maken.

Ja, zo moeilijk is dat toch niet, zeg!

